

[Hans Hækkerup]

Det er stadig 4 mill. t, som vi fastsatte det dengang, og selv om olieforbruget er faldet, bl.a. på grund af kullene, er det således, at kulmarkedet jo ikke er mindre sårbart end oliemarkedet, snarere tværtimod.

Lone Dybkjær (RV):

Nej, men af det, der er sagt om den socialdemokratiske energipolitik, har jeg forstået, at det, at man spiller på flere energistrengte, alt andet lige øger vores forsyningsikkerhed, og det er trods alt det, der er sket.

Det næste, jeg vil sige, er: hvor går grænsen for denne forsyningsikkerhed? I virkeligheden kan man sige: 4 mill. t olieækvivalent er latterlig lidt. I virkeligheden bør den måske være 8 mill. t olieækvivalent, for så er vi dobbelt så godt forsynet, ikke? Til det er der kun at sige, at det handler også en lille smule om, hvad det koster. En gang imellem er der jo også visse private indkøb, man er nødt til at udskyde, fordi man ikke har råd til dem. Nøjagtig den samme situation er vi faktisk i i Danmark, og det er de afvejninger, man er nødt til at foretage. Jeg er godt klar over, at det ikke indgår i hr. Hans Hækkerups betragtninger, men det indgår altså i nogle af vores. Ud fra hr. Hans Hækkerups betragtninger skulle man nærmest tro, at det var en ulykke, hvis det blev billigere for forbrugerne. Her synes jeg, at hr. Tinnings spørgsmål er mere relevant. Hr. Hans Hækkerup syntes nærmest, det var forargeligt, hvis det blev en anelse billigere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det energipolitiske udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 127:

Forslag til lov om ændring af lov om beskyttelse af havmiljøet.

(Fremsat 23/1 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Hjortnæs (S):

Socialdemokratiet kan give tilslutning til det lovforslag, der her foreligger fra miljøministeren. Det lever sådan set op til intentionerne i beslutningsforslag nr. B 74 fra sidste samling, men jeg må alligevel gøre den tilføjelse, at selv om vi giver tilslutning til det, vil vi ikke uden videre også acceptere bemærkningerne til lovforslaget. Der er jo nogle bemærkninger om, at ministeren ikke agter at fremsætte forslag om ændring af loven om kemiske stoffer og produkter, og det kan da godt være, at det er fornuftigt, men det vil vi godt have lov til at bore en lille smule i. Jeg forstår, at ministeren har været i kontakt med de såkaldte berørte interesseorganisationer. Jeg vil da gerne vide, hvad det er for nogle berørte interesseorganisationer, der har udtalt sig, og om det nu også er fornuftigt at forholde sig præcis sådan til det, som ministeren her forestiller sig.

Når vi drøfter klageadgang her i folketinget, sker der ofte det, at der er nogle, der synes, at vi klager alt for meget her i landet, og at man derfor må gøre et eller andet for at begrænse klageadgangen. Ved forskellige lejligheder har man så været fremme med forslag om en klageafgift. Når jeg nævner det, er det, fordi jeg gerne vil udtrykke min glæde over, at ministeren ikke er hoppet på den vogn og foreslår afgifter.

I øvrigt skal jeg kun sige, at det vistnok var Hal Koch, der i sin tid talte om demokratiets væsen, og jeg tror, det er helt i overensstemmelse med demokratiets væsen, at brede folkelige organisationer får mulighed for at indklage de afgørelser, som myndighederne træffer.

Jeg forstår, at ministeren har skønnet, at organisationen Greenpeace ikke er af en sådan karakter, at den bør have klageadgang for så vidt angår dumpning i havet, og jeg spørger mig selv, om det nu er et klogt skøn, ministeren har udøvet her. Jeg tror det egentlig ikke, og hvis ikke ministeren er i stand til at fremføre meget vægtige argumenter i dag